

عنوان مقاله:

بررسی کلام متمکن و مغلوب به عنوان یک ویژگی سبکی در مقالات شمس تبریزی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سامره شاهگلی - کارشناس ارشد، زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

فرحناز شاهگلی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور مهریز

خلاصه مقاله:

زبان به کاررفته در مقالات شمس، زبانی خاص و تاحدی متفاوت از زبان متون دوره قبل و بعد آن است. این خاصیت و تفاوت چنان است که برخی سببش را عامی گوئی و محاوره پردازی و یا بیان ارتجالی گوینده دانسته اند. مقالات شمس تبریزی برای خود سبکی خاص دارد که می توان با تحلیل و بررسی، ویژگی ها و تفاوت های آن را هر چه بهتر نشان داد. از سویی دیگر در کتب نثر صوفیانه از دو نوع نوشتار سخن به میان آمده است. یکی متمکین و دیگری مغلوب، که هر یک برای خود ویژگی ها و خصایص خاصی دارد. کلام متمکن منطبق بر آگاهی گروهی و ایدئولوژیک و عقاید کلی صوفیانه است و کلام مغلوب، مورد تجربه های شخصی و تصویری تازه است. به نظر می رسد مقالات شمس تبریزی به عنوان شاخص ترین کتاب نثر صوفیانه، انواع کلام متمکن و کلام مغلوب را در خود جای داده است. مقاله پیش رو در همین راستا می خواهد به دو موضوع بپردازد: ابتدا انواع کلام متمکن و مغلوبی که در مقالات شمس آمده را بررسی کند و سپس ویژگی ها، محتوا و فرم و کارکرد سبکی هر یک را مورد بحث قرار دهد.

کلمات کلیدی:

مقالات شمس تبریزی، سبک شناسی، تصوف، کلام متمکن و مغلوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/468811>

